

- dum curare. R. Schl. II. 32. 16.: तस्य वस्त्राणि सम्प्रदापयः.
- c. प्रति 1) reddere. उक्तम् वचनम् प्रतिदातुम् ad dictum sermonem respondere. C' AUR. 36. 2) dare. MAH. 1. 6721.: निवृत्तो प्रतिदास्यामि भोजनन् ते यथेष्टि-तम्.
2. दा 2. p. (लवने κ. लूने v.) desecare, abscondere, deciderē. (Cf. दो, दल्; gr. δαιμονι, δαισ, δαιω, nisi pertinent ad दा dare; cambro-brit. de «to part, to separate»; Adj. «separate, parted, divided»; dead «a parting, separation».)
- दाक्षिणात्य (a दक्षिणा ad meridiem s. त्य) 1) meridionalis. 2) e meridionali Indiae regione oriundus. MAH. 2. 1914.
- दाक्षिणय n. (a दक्षिण s. य) comitas, humanitas, benignitas, urbanitas. UR. 18. 5. BHAR. 2. 19. HIT. 130. 9. — अदाक्षिणय inhumanitas. UR. 14. 5. *infr.*
- दाक्ष्य n. (a दक्षं rectus, probus, s. य) probitas, integritas. IN. 4. 10. N. 6. 10. BH. 18. 43.
- दातृ m. (r. दा s. तृ) dator. (Them. primit. दातार्, gr. δατήρ, lat. datōr.) SA. 1. 3. N. 6. 10.
- दान n. (ut videtur, obsoletum part. pass. a rad. दा s. न, v. gr. 607.) donum. (Lat. *donum*.)
- दानतस् Ado. (a praec. s. तस्) pro *Ablat.* दानात्. SA. 2. 17.
1. दानव m. (a दनु *Danus*, *Dakṣhi* filia, uxor *Kasyapi* et *Asurorum* mater, s. ऋ) i. q. ऋसुर् q. v.
2. दानव Adj. (f. वी, a praec. s. ऋ) ad *Dānavos* spectans, *dānavicus*. A. 10. 24.
- दान्त v. दम्.
- दामन् n. (fortasse a r. दम् s. ऋन्, nisi a 2. दा vel दो s. मन्) funis; taenia, infula. UR. 5. 9. H. 3. 13. (Cf. gr. δέω, δια-δή-μα; heb. *damhnadh* «a band or tye».)
- दाय् 1. A. (ut videtur cl. 4. radicis दा) dare. (Huc referri posset heb. *daighim* do, mutato घ in gh.)
- दाय n. (r. दा s. य) donum; portio. R. Schl. I. 29. 4.
- दायाद m. (e praec. et ऋद् sumens, accipiens) 1) filius. MAH. 1. 871. 2) oriundus ab aliquo, proles, prognatus. R. Schl. I. 60. 2.
- दायिन् (r. दा s. इन्, inserto य) dans. BHAR. 1. 30.
- दार् m. plur. uxori. N. 14. 23. IN. 5. 37. — In comp. *DVANDV.* (gr. 660.). BR. 1. 19.
- दारक् m. (ut videtur, a praec. s. क्ति vel ऋक्) puer. BR. 2. 35. N. 8. 20. ubi *Dual.* दारकौ pueri, parvuli, puerum et puellam exprimit.
- दारिका f. (a praec.) puella. UR. 45. 2. *infr.*
- दारिद्र् n. (a दरिद्र् s. ऋ) paupertas. HIT. 31. 11.
- दारु m. n. (ut videtur, a r. दृ s. उ) lignum. AM. (Gr. δρῦ, russ. *derevo*, *drova*, heb. *doireach* «woody». Russ. *drova* et *derevo* etiam e द्रुम् arbor explicari possent, mutato m in v.)
- दारुण (r. दृ s. उन्) horridus, horribilis, terribilis. H. 1. 17. SU. 1. 3.
- दारुणाकृति (BAH. e praec. et ऋकृति f. forma, species) horridam speciem habens. H. 2. 2.
- दाँव m. i. q. दव्. N. 14. 1. (V. दव्.)
- दावाग्नि m. i. q. दवाग्नि. H. 4. 39.
- दाश् 1) cl. 1. p. A. dare (cf. दा, दास् dare). 2) cl. 5. p. (हिंसने) laedere, ferire, occidere (cf. दंश् mordere).
- दाश m. piscator. MAH. 1. 2397.
- दास् 1) cl. 1. p. A. dare (a r. दा adjecto सू sicut मास् a मा, भास् a भा). 2) cl. 5. p. laedere, ferire, occidere. (Cf. दाश् cl. 5., दंश्, दंस् mordere, दस्यु praedo. Fortasse huc pertinent gr. ληπτή, ληπτός, ληπτόματι, ληπτότης; mutato d in l, sicut in scr. ल्ला sumere, secundum x. etiam dare, quod sicut रा dare e दा ortum esse censeo; cf. gr. λάτρεων, λάτρης, lat. *la-tro*.)
- दास m. (r. दास् dare s. ऋ) famulus. H. 1. 2. (Sic gr. δούλος a dando, porrigitendo nominatum esse videtur.)
- दासत्व n. (a praec. s. त्व) servitudo. N. 26. 21.
- दासी f. (a दास signo fem. दृ) serva. N. 1. 11.
- दास्य n. (a दास s. य) servitudo.
- दाह (r. दह् s. ऋ) 1) actio urendi. RAGH. 11. 42. 2) exustio, conflagratio. H. 1. 44.